

CHRIS MINH DOKY Scenes from a dream

The cost of living – Arthos II – Fred viler over land og by – Rain – All is peace / Ru con mien bac – Vienna would – I skovens dybe stiller o Julio and Romiet – Dear mom

Red Dot Music EMI 9170032 / EMI tid 53 min

Chris Minh Doky b, Larry Goldings p, Peter Erskine dr, Vince Mendoza cond arr samt The Metropole Orkest. Insp i Hilversum, Holland den 1 – 2 juli 2009.

Betyg 4: ●●●●

Jag är oftast tveksam till orkestreringar inom jazzen, då stråkkarrangemang har en tendens att snarare dölja än förhöja, sentimentalisera och släta ut snarare än spetsa till och framhäva. Arrangören Vince Mendoza har genom åren tangerat både toppar och dalar. När det gäller basisten Chris Minh Dokys *Scenes from a dream* så tycker jag Mendozas orkestreringar och arrangemang genomgående är lyckade och förhöjer och framhåller både solisterna och inte minst Dokys eminenta basspel. Doky som tillbragt drygt 20 år på den amerikanska jazzscenen och spelat med bl a Michael Brecker och Mike Stern (i vars grupp han fortfarande till och från ingår). Doky är också en driven kompositör med ett öppet sinne och ett starkt känslomässigt uttryck med en förmåga att med små medel skapa och hålla kvar stämningar. Skivan präglas av en slags lugn förtröstan både i valet av kompositioner t.ex. de två danska folksmelodierna, men också i spelupplägget där stråkarren ofta ramar in och ger en grundstämning som solisterna på olika sätt bearbetar och ibland förändrar. Inte minst Larry Goldings solon i den inledande *The cost of living* – en hyllning till den för tidigt bortgångne Michael Brecker – ger en annan klangbotten än Dokys solon i samma stycke dvs. två sätt att förhålla sig inför livets prövningar. Likaså i den avslutande

Dear Mom – en tribut till Dokys mor som drabbats av Alzheimer – där Goldings och Doky byter roller och förenas i några ljusa slutackord. Peter Erskine, som i många år samarbetat med både Mendoza och Doky, skapar med sitt samtidigt luftiga och beslutssamma markerande både utrymme men också förankring och markkontakt. Tydligt blir detta i de renodlade triostyckena som Dokys *Arthos II* och Mendozas *Vienna would*. Trots plattans melankoliska grundstämning parat med en stramhet i stråkarangemangen blir det aldrig tungt, utan de drömska kvaliteterna slår igenom. Ingenting är låst eller färdigt, vilket ger öppna förutsättningar för lyssnaren. En mycket stark platta som rekommenderas varmt!

ULF THELANDER

TRYGVE SEIM/ANDREAS UTNE Purcor

Kyrie – Nu seglar vi inn – Praeludium – Improvisation – Purcor – Responsorium – Credo – Pater noster – Bhavana – Gloria – Improvisation, Solrenning – 312 – Agnus Dei – Postludium – Improvisation – Når mitt øye trett av møye.

ECM 2186/Naxos. Tid 51 min

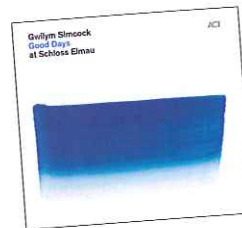
Trygve Seim ts ss, Andreas Utne piano, harmonium. Insp i maj 2008, i Tøyen Kirke, Oslo.

Betyg 3: ●●●

Över den här musiken vilar en sakral stämning och duon har också haft norska kyrkor som spelplats. Det framgår också av titlarna och Utne har själv beskrivit "genren" som improviserad kyrkomusik. Båda musikerna har bidragit med teman men använder även folkmusik som underlag för sina improvisationer. Deras samspel bygger på 13 års erfarenhet och musiken är vacker utan att vara banal, återhållen utan att sakna nerv. Här finns ett allvar och en koncentration som kräver motsvarande

egenskaper hos lyssnaren. Ur ett jazzmusikaliskt perspektiv blir den introspektiva och meditativa karaktären kanske lite väl dominerande och bryts egentligen bara i första och nionde spåret vars rytmiska rörlighet blir en välkommen överraskning.

ULF ADÅKER

GWILYM SIMCOCK Good days at Schloss Elmau

These are the good days – Mezzotint – Gripper – Plain song – Northern smiles – Can we still be friends? – Wake up call – Elmau tage.

ACT 9501-2/Cosmos Music Group/ tid 58 min
Gwilym Simcock p. Insp i Tyskland 2 september 2010.

Betyg 3: ●●●

Som flera andra i sin generation är walesiske Gwilym Simcock (f.1981) inspirerad av Keith Jarrett och Chick Corea. Simcocks musik är romantisk i närmast klassisk bemärkelse. Den svävar runt som i en långsam cirkel och är introvert men innerlig och vacker. Musiken har inte den framåtlutade attityd som man vanligtvis förknippar med jazzmusik. För skivbolaget ACTs del ingår Simcock i samma grupp av artister som Vijay Iyer, Yaron Herman och Michael Wollny. Musiker som i viss mån påverkats av Esbjörn Svensson. Även om man inte förmärker samma utåtriktade energi hos Simcock som man gjorde hos Svensson. Gwilym Simcock inledde sin karriär som klassisk pianist, men kom att inspireras av bl a Pat Metheny. Det blev jazzmusiken som tog över och ledde småningom till flera utmärkelser som t ex BBC Radio 3 New Generation Jazz Artist. Jazzmusiken rör sig i flera riktningar och griper tag i annan musik, bebländar sig och kommer ut som något annat. Det märks på denna cd som är europeisk till sin karaktär.

LEIF WIGH